

C/2024/2340

21.3.2024

**Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Beschwerdekommision der
Finanzmarktaufsicht w sprawie X przeciwko Finanzmarktaufsicht**

(Sprawa E-10/23)

(C/2024/2340)

W dniu 18 sierpnia 2023 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek z dnia 17 sierpnia 2023 r., w którym Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht (Komisja Odwoławcza Urzędu Nadzoru Finansowego) zwraca się o wydanie opinii doradczej w sprawie X przeciwko Finanzmarktaufsicht w odniesieniu do następujących kwestii:

I.

1. Czy Trybunał EFTA ma kompetencję do interpretacji Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1992 r. („porozumienia“)?

2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 34 porozumienia należy interpretować w ten sposób, że wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej jest dozwolony również w wypadku, gdy choć w opinii sądu odsyłającego pytanie o interpretację Porozumienia EOG jest konieczne, aby mógł on wydać swoje orzeczenie, ta kwestia prawna została już jednakowoż rozpatrzona we wcześniejszym toku tego samego postępowania, zgodnie z krajowym prawem procesowym, przez sąd wyższej instancji ze skutkiem wiążącym?

3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie drugie:

Czy informacja będąca tematem formalnych, jak i nieformalnych wymian informacji między właściwymi organami państw członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, podlega obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej w rozumieniu art. 53 tej dyrektywy?

4. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie trzecie:

Czy współpracę właściwych organów przewidzianą w art. 24 wspomnianej dyrektywy należy uznać za wymianę informacji, która zgodnie z art. 53 tej dyrektywy podlega obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej?

5. Jeżeli w końcu również odpowiedź na pytanie czwarte jest twierdząca:

Czy obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej określony w art. 53 ust. 1 akapit pierwszy wspomnianej dyrektywy może zostać naruszony jedynie w przypadkach wymienionych w art. 53 ust. 1 (akapit drugi: przypadki podlegające przepisom prawa karnego; akapit trzeci: ujawnienie informacji w postępowaniach cywilnych w przypadku ogłoszenia upadłości lub przeprowadzenia przymusowej likwidacji instytucji kredytowej)? W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej: czy naruszenie jest dopuszczalne również na gruncie prawa krajowego, na przykład na podstawie prawa przyznającego każdej osobie wykazującej uzasadniony interes dostęp do dokumentów urzędowych, jeżeli nie jest to sprzeczne z nadrzędnymi interesami publicznymi lub prywatnymi?

II. Jeżeli odpowiedź na jedno z pytań od I/1 do I/4 jest przecząca lub gdy odpowiedź na pytanie główne w pytaniu I/5 jest przecząca, ale odpowiedź na pytanie uzupełniające jest twierdząca:

Czy współpraca właściwych organów przewidziana w art. 4 wspomnianej dyrektywy, a tym samym wymiana informacji, która odbywa się między tymi organami, oraz możliwość utrzymania jej w tajemnicy częściowo lub w całości stanowi właściwy środek szczególny, w rozumieniu art. 3 porozumienia EOG z dnia 2 maja 1992 r., w celu wykonania obowiązków wynikających z tego porozumienia, a w szczególności w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu nadzoru działalności instytucji kredytowych i przedsiębiorstw inwestycyjnych, a także normalnego funkcjonowania rynków finansowych?